

**CULTUURRAAD
VOORDE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP**

ZITTING 1971-1972

Nr. 6

**BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN
12 OKTOBER 1972**

INHOUDSOPGAVE

VRAGEN GESTELD AAN :

- de Minister van Nederlandse Cultuur, blz. 22
- de Minister van Verkeerswezen, blz. 26

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR

Vraag nr. 12
van de heer **GELDOLF**
van 22 juni 1972.

Dosfelinstituut — Subsidiëring en publikaties.

De v.z.w. Dosfelinstituut noemt zich een erkende instelling voor volksopvoeding.

1. Graag vernamen we wat dit qua **subsidiëring** van overheidswege impliceert en welke subsidies de betrokken instelling sinds haar oprichting van Rijkswegen bekwaam?
2. Deze instelling publiceert Dosfeldocumenten. Het nr. 4-5 van deze documenten getiteld „**Informatie en Democratie**” beweert volgens de inleiding „uitgebreid en relevant feitenmateriaal ter **beschikking** te stellen, door het louter weergeven van een aantal standpunten rond de kernvraagstukken”.

In deze inleiding wordt ook gezegd dat „het streven naar open informatie in het kader van een integrale democratie daarbij voorop staat”.

In het document zelf gaat deze „open” informatie en het „louter weergeven” van standpunten zover dat men er volgend staaltje van vervalsing van een parlementair debat in terugvindt.

Op blz. 103, 104 en 105 wordt een zogenaamd debat „Geldolf - Coppieters” in de Kamer van Volksvertegenwoordigers weergegeven. In werkelijkheid wordt noch de tekst van de interpellant, noch het antwoord van de minister (9 blzn.), noch het wederwoord van de interpellant (1 blz.) — *Parlementaire Handelingen* 26 november 1968 — weergegeven, maar enkel de interventie Coppieters met enkele onderbrekingen. Verder wordt op blz. 105 gewag gemaakt van een totaal onbenullig zogenaamd manifest der 500, dat weer op dezelfde interpellatie doelt, waarvan de tekst en het ministerieel antwoord ter zake helemaal verzwegen worden.

Deze vervalsing is des te geraffineerder daar ze handig gecamoufleerd wordt te midden van meer wetenschappelijk gefundeerde teksten.

Acht de heer Minister dergelijke praktijken verenigbaar met de **minima-vereisten** aan objectiviteit die men van een politiek vormingsinstituut zou mogen verwachten?

Antwoord :

De v.z.w. Dosfelinstituut wordt erkens en gesubsidieerd als nationale organisatie voor Volksontwikkeling, in toepassing van het koninklijk besluit van 24 maart 1967.

Dit Instituut werd op advies van de Hoge Raad voor de Volksopleiding officieel erkend op 21 februari 1968.

Zoals door het koninklijk besluit van 24 maart 1967 is vastgesteld, worden binnen de perken van de beschikbare kredieten, 50 % van de subsidieerbare werkingskosten gesubsidieerd.

Voor het dienstjaar 1969 dat slaat op het werkingsjaar 1968, werd een bedrag van 170.357 fr. uitbetaald.

Voor het dienstjaar 1970, slaande op de werking van het jaar 1969, 373.223 fr.

Voor het dienstjaar 1971, slaande op de werking van het jaar 1970, 662.707 fr.

Het koninklijk besluit dat de toelagen regelt, voorziet

in de inspectie van de activiteiten. Deze inspectie betreft zowel de **financiële** verrichtingen als de werking van de erkende verenigingen. Het kan echter geenszins de bedoeling zijn de aan de organisaties voor Volksontwikkeling toe te kennen toelagen afhankelijk te maken van enige vorm van censuur op de informatie door deze instellingen aan hun leden verstrekt.

Vraag nr. 33
van mevrouw VAN DER EECKEN - MAES
van 27 juli 1972.

Arrondissement Sint-Niklaas — Geklasseerde landschappen.

Langs het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer vernam ik op 11 juli 1972 dat het enige gerangschikte landschap in het arrondissement Sint-Niklaas is: „de honderdjarige vrijheidsboom”, wassende vóór het gemeentehuis te Haasdonk.

Het blijkt dat deze boom verdwenen is.

Graag vernam ik van de heer Minister, via het Bulletin :

1. wat met dit „gerangschikt landschap” gebeurd is en of de adviserende instanties hierover waren ingelicht en geraadpleegd?
2. het K.B. waarbij het zogenaamde „Koudenborn” op de weg tussen Klein-Sinaai en Moerbeke werd geklasseerd?
Tevens informeer ik naar de instanties die moeten waken over de instandhouding van het gebouw.

Antwoord :

Ik heb de eer het geacht Lid mede te delen dat de vrijheidsboom te Haasdonk werd gerangschikt als landschap bij besluit van de Secretaris-Generaal dd. 28.10.1943.

Momenteel stelt de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen het dossier samen met het oog op de deklassering van deze vrijheidsboom.

Na een onderzoek is gebleken dat de zogenaamde „Koudenborn” op de weg tussen Klein-Sinaai en Moerbeke niet is gerangschikt.

Vraag nr. 34
van de heer VANHAEGENDOREN
van 10 augustus 1972.

Films — Subsidiëring.

Mag ik van de geachte Minister, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, vernemen tot welke financiële groepen de instanties die gesubsidieerd worden voor films in 1972, behoren of bij welke **financiële** groepen zij aanleunen?

Antwoord :

In antwoord op zijn voormelde vraag moet ik het geacht Lid mededelen dat de **financiële** groepen tot welke de instanties behoren die in 1972 gesubsidieerd worden door het Departement, mij onbekend zijn.

Ik ben van mening dat op deze vraag alleen deze instanties zelf kunnen antwoorden.

Vraag nr. 40
van de heer VANDAMME
van 11 augustus 1972.

Restauratiewerken — Subsidiëring.

Kan de heer Minister mededelen, per provincie, hoeveel zijn departement besteedde aan restauratiewerken voor geklasseerde burgerlijke monumenten en gebouwen, over het jaar 1971 ?

Antwoord :

Het totaal bedrag van de subsidies die door het Bestuur van het Kunstpatrimonium en Monumentenzorg op de kredieten van het dienstjaar 1971 werden uitgetrokken en uitgekeerd, kan als volgt over de onderscheidene provincies van het Nederlandstalig landsgedeelte worden onderverdeeld :

Antwerpen	:	7.124.634 fr.
Brabant	:	4.163.336 fr.
Limburg	:	3.587.317 fr.
Oost-Vlaanderen	:	4.064.037 fr.
West-Vlaanderen	:	514.716 fr.
		Totaal :
		19.454.040 fr.

Vraag nr. 41
van de heer DE CROO
van 11 augustus 1972.

Tijdschriften en Public Relations — **Kostprijs.**

Regelmatig wordt het publiek in het bezit gesteld van tijdschriften zoals „Open deur”, plaketten ter verheerlijking van het beleid van de Minister van Nederlandse Cultuur en andere manifestaties van doorgetrokken zin voor Public Relations.

De figuur van de huidige Minister van Nederlandse Cultuur komt bestendig in naam en foto op het voorplan.

Blijkbaar ontsnapt geen enkel nummer van „Open deur” aan dergelijke vergedreven zin voor publiciteit.

Zou de heer Minister mij dan ook kunnen melden :

1. welke de kostprijs is van de publikatie „Open deur”, dit voor de verschillende jaargangen ?
2. welke de geventileerde kostprijs is van de verschillende public relations of reclamecampagnes gevoerd door het Ministerie van Nederlandse Cultuur, zoals de verschillende sportaanwakkingen en de veelvuldige luxueus gepubliceerde drukwerken ?
3. worden deze drukwerken en deze publikaties aanbesteed wat betreft de redactionele inhoud — kostprijs ervan, artikels en medewerking — en hun technische verwezenlijkingen ?
4. welke zijn voor het dienstjaar 1968, 1969, 1970, 1971 en zo mogelijk 1972, de in absolute en in relatieve cijfers uitgedrukte precieze uitgaven voor het geheel van deze „publiciteit en public relations” campagne ?

Antwoord :

1. Op grond van een beperkte aanbesteding waarbij 13 drukkers werden geraadpleegd, werd de prijs per nummer van 32 bladzijden voor 8.000 exemplaren vastgesteld op 94.615 fr.
De redactie wordt waargenomen door een Comité bestaande uit ambtenaren van mijn departement, die

vrij over de inhoud en de inkleding beslissen.
De kostprijs voor de publikatie bedraagt voor :
1969: 255.000 fr.
1970: 632.180 fr.
1971: 996.472 fr.

2. Wat betreft de sportanimatie in de vakantie-inrichtingen van sociaal toerisme werden tussenkomsten voor monitors in privé-sportkampen en in vakantiekolonies genoteerd voor een bedrag van 281.640 fr.
De campagnes ter aanwakking van de sport, nl. **Sportbiënnale** 1970 en Sportiva 1971, kostten respectievelijk 2.572.448 en 4.193.391 fr. De bedragen dekken enkel de uitgaven van drukwerken voor deze campagnes.
„SPORT” en „SPORTREFERATEN” zijn de officiële publikaties van het B.L.O.S.O. Het eerste tijdschrift heeft een oplage van 4.000 ex. waarvan 3.500 betalende abonnementen. Voor het jaar 1972 bedroeg de kostprijs 996.135 fr.
Het tweede tijdschrift heeft geen vaste periodiciteit en wordt gratis verstuurd aan belangstellenden. De prijs per uitgave bedraagt 24.099 fr. en er zijn ongeveer 4 afleveringen per jaar (2.000 exemplaren).
3. De redactionele inhoud van deze drukwerken wordt door het Ministerie zelf verzorgd. De technische verwezenlijkingen worden contractueel aanbesteed.
4. Het geheel van deze campagnes bedroeg dus, bij benadering, voor :
1968-1969 : 2.000.000 fr.
1970 : 4.500.000 fr.
1971 : 6.500.000 fr.
De documentatie van al deze uitgaven werd rechtstreeks overgemaakt aan het geacht Lid.

Vraag nr. 48
van de heer KUIJPERS
van 16 augustus 1972.

Outgaarden — **Bescherming van het cultuurpatrimonium.**

Naar ik verneem werd het mooie éénverdiepingshuisje uit de 18e eeuw op de hoek van de Meisjesschoolstraat en de Kerkstraat te Outgaarden afgebroken, dit niettegenstaande de „Inventaris van het cultuurpatrimonium van Vlaanderen - arrondissement Leuven” dit pand speciaal vermeldde.

Ook het Nieuwsblad van 14 juli 1972 had er de aandacht op gevestigd dat het pand zeer verwaarloosd was.
Welke maatregelen zal de heer Minister nemen opdat de „Inventaris van het cultuurpatrimonium van Vlaanderen - arrondissement Leuven” wel degelijk een passend werkdocument ter bescherming van ons patrimonium zou worden ?

Antwoord :

Ik kan het geacht Lid geruststellen inzake het nut en de doeltreffendheid van de „Inventaris van het cultuurpatrimonium” als werkdocument ter bescherming van dit patrimonium.

De nodige richtlijnen werden gegeven opdat een grondige wisselwerking zou ontstaan tussen de inventarisatie en de conservatie.

Beide activiteiten (behoren trouwens tot de bevoegdheid van dezelfde dienst.

Het voorbeeld, aangehaald door het geacht Lid, bewijst andermaal de dringende noodzaak van de bedoelde inventaris.

Vraag nr. 57
van de heer VANDAMME
van 30 augustus 1972.

B.L.O.S.O. — Sportkampen.

Kan de heer Minister mededelen op welke plaatsen B.L.O.S.O.-kampen tijdens het seizoen 1972 georganiseerd werden ; (hoeveel deelnemers er waren per kamp ; en hoe hoog de onkosten per kamp opliep & ?

Antwoord :

De gevraagde inlichtingen kunnen niet met 100 % zekerheid worden verstrekt aangezien sommige juiste gegevens ons nog niet bereikten.

Bovendien staan nog 5 sportkampen op het programma voor de Kerstperiode.

Hierbij gaat een overzicht van de kosten voor het verblijf van de deelnemers en de werkvergoeding van de monitors, evenals van eventueel bijkomende kosten zoals b.v. de lessen in het paardrijden.

Paasperiode :

Totaal aantal deelnemers :	541
Totaal aantal monitoren :	58
Totaal onkostenbedrag :	799.423 fr.

Zomerperiode :

Totaal aantal deelnemers :	3.159
Totaal aantal monitoren :	482
Totaal onkostenbedrag :	4.936.797 fr.

Algemeen totaal Paasperiode en Zomerperiode :

Aantal deelnemers :	3.700
Aantal monitoren :	540
Onkostenbedrag :	5.736.220 fr.

(Gedetailleerde gegevens liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Cultuurraad).

Vraag nr. 58
van de heer VANDAMME
van 30 augustus 1972.

Belgisch - Nederlands Cultureel Akkoord — Kostprijs Jubelviering

Kan de heer Minister mededelen hoeveel de jubelviering van het Belgisch - Nederlands Cultureel Akkoord aan Vlaamse zijde gekost heeft ?

Antwoord :

Alle prestaties in uitvoering van het Belgisch - Nederlands Cultureel Akkoord werden gedurende het jaar 1971 in het teken gesteld van „België - Nederland 1946-1971 25 jaar Cultureel Akkoord”.

Van de toelagen aan de culturele fondsen voorzien op artikel 33.06 Sectie III van de Begroting van de Gemeenschappelijke Culturele Zaken voor het begrotingsjaar 1971 werden 7.000.000 fr. ter beschikking gesteld van het Belgisch - Nederlands Cultureel Fonds.

Vraag nr. 59
van de heer VANDEZANDE
van 13 september 1972.

Kandidaat-bibliothecarissen — Examens.

Kan de heer Minister mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mededelen op welke data vanaf 1958 tot eind 1971, door zijn Diensten examenzittingen voor de „Akte van bekwaamheid tot het ambt van bibliothecaris”

georganiseerd werden te Leuven, met vermelding van het aantal examinandi en het aantal geslaagden ? Voor elke examenzitting vernam ik ook graag de opgave van de woonplaats der niet-geslaagde kandidaten.

Antwoord :

Ik heb de eer het geacht Lid mede te delen dat er te Leuven examens voor kandidaat-bibliothecarissen georganiseerd werden op 10 en 11 april 1962, en op 12 en 13 juni 1970.

In 1962 waren er 19 ingeschreven kandidaten ; zij slaagden allen.

In 1970 waren er 25 ingeschreven kandidaten ; vier kandidaten slaagden niet ; hun woonplaatsen waren respectievelijk Tessenderlo, Koersel en tweemaal Tienen.

Tevens kan ik er nog aan toevoegen dat in 1967 een leergang voor kandidaat-bibliothecarissen, met daarna een examen, gepland werd te Leuven.

Daar het verplichte aantal van vijftien inschrijvingen op verre na niet werd bereikt, kon de leergang echter niet doorgaan.

Vraag nr. 61
van de heer RAMAEKERS
van 27 september 1972.

Olympische Spelen 1972 te München — Reclame.

Om vast te houden aan het zogenaamd „amateurisme” van de deelnemers aan de Olympische Spelen 1972 te München werd er streng gewaakt over het weren van om het even welke publiciteit, die verband hield met de deelnemers aan deze spelen. Een befaamd Amerikaans zwemmer werd zelfs bedreigd met uitsluiting om tijdens de protocollaire plechtigheid een paar sportpantoffels in de hoogte te hebben gestoken.

Tot onze grote verbazing hebben wij dan ook moeten kennis nemen in verschillende Belgische dagbladen van publiciteit, waarbij ons werd bekendgemaakt dat tijdens de openingsplechtigheid de Belgische olympische deelnemers schoenen droegen van een bepaald merk.

Meent de Minister niet, dat door deze firma gans de Belgische ploeg het risico heeft gelopen uitgesloten te worden ingevolge deze publiciteit ?

Mogen wij anderzijds vernemen, op basis van welk financieel akkoord aan deze firma toelating werd verleend om deze publiciteit te voeren op de wijze zoals ze gebeurd is ?

Zo hieraan een financieel akkoord verbonden was, of onze atleten die voor deze publiciteit gebruikt werden, hiervoor financiële voordelen hebben bekomen ?

Antwoord :

Het reglement op het amateurisme van het Internationaal Olympisch Comité verbiedt het dragen van reclame op de sportuitrusting door de atleten. Het verbiedt eveneens dat de atleten persoonlijke voordelen zouden genieten door het maken van reclame. Dit reglement verbiedt echter niet dat bepaalde firma's, met het doel het Nationaal Olympisch Comité te helpen, giften of schenkingen doen.

Het B.O.C. ontving van talrijke organismen steun en hulp : in de eerste plaats van de Ministeries van Nationale Opvoeding en Cultuur, maar ook van het Ministerie van Verkeerswezen (speciale taks op postzegels), de Algemene Spaar- en Lijfrentekas enz.

Om de kosten van deelneming aan de Olympische Spelen te drukken ontving het B.O.C. ook van talrijke firma's goederen in natura volledig gratis, of met grote kortingen. Al deze firma's staan vermeld in de brochure, die het B.O.C. heeft uitgegeven ter gelegenheid van de Spelen te München.

Dit is niet in strijd met de regels van het amateurisme van het I.O.C. en de Belgische ploeg liep op geen enkel ogenblik gevaar om uitgesloten te worden.

Vraag nr. 62

van de heer VANHAEGENDOREN
van 27 september 1972.

Films — Subsidiering.

Ik meen te weten dat een subsidie van 250.000 fr. voor de film „Dood van een sandwichman” toegekend werd omdat deze film niet voor TV zou vertoond worden, alhoewel hij daar oorspronkelijk voor bestemd was.

Kan de geachte Minister mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mededelen of deze film inderdaad door de TV werd uitgezonden en, zo ja, hoe zulks verzoenbaar is met de bestaande afspraak ?

Antwoord :

In antwoord op zijn voormelde vraag moet ik het geacht Lid mededelen dat aan de film „De dood van een sandwichman” van Fugitive Cinema uitsluitend een toelage werd verleend uit hoofde van artikel 7 van het koninklijk besluit dd. 10.11.64 tot bevordering van de Nederlandstalige filmcultuur, waarbij premies ten behoeve van gerealiseerde films kunnen worden toegekend, los van alle verhoudingen met de Vlaamse Televisie.

Vraag nr. 63

van de heer VANHAEGENDOREN
van 27 september 1972.

Films — Verdeling.

Kan de geachte Minister mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mededelen welk organisme belast werd met de verdeling van de verschillende films gesubsidieerd door het Ministerie van Nederlandse Cultuur ?

Kan de geachte Minister mij mededelen of het handelsregister van dit organisme in de Franse of in de Nederlandse taal werd aangevraagd en ingeschreven ? Daar de inschrijving van het handelsregister niet tot het ressort van de geachte Minister behoort, verzoek ik hem het nodige te doen om mij deze inlichtingen, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, te verschaffen.

Antwoord:

In antwoord op zijn voormelde vraag dien ik het geacht Lid mede te delen dat de door mijn departement gesubsidieerde films verdeeld worden door verschillende distributiehuisen.

Deze films zijn inderdaad tot stand gekomen na het afsluiten van een overeenkomst tussen het Ministerie van Nederlandse Cultuur en de producenten, waarna deze producenten het volle recht bezitten om een verdelingshuis voor hun films te kiezen en aldus inzake deze verdeling geen verplichtingen hebben ten opzichte van het Ministerie.

Vraag nr. 64

van de heer VANHAEGENDOREN
van 27 september 1972.

Films — Subsidiering.

Kan de geachte Minister mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mededelen welk bedrag uitbetaald werd voor de verwezenlijking van de film „Adieu Filippi” ? Kan de geachte Minister mij de stand van zaken mededelen wat betreft het voltooien van deze film ?

Kan de geachte Minister mij mededelen welke verhouding er bestaat tussen de voorzitter van de Hoge Raad voor de film en het verwezenlijken van deze film ?

Antwoord :

In antwoord op zijn voormelde vraag kan ik het geacht Lid mededelen dat op het begrotingsjaar 1967 een toelage van 2.485.000 fr. werd toegekend voor de verwezenlijking van de film „Adieu Filippi”.

Van deze film bestaat tot heden alleen een niet-gesynchroniseerde copie en voor de verdere afwerking wordt naar een oplossing gezocht in samenspraak met de producent.

In verband met het derde lid van uw vraag dien ik U te verwijzen naar het art. 18 van het koninklijke besluit dd. 10.11.64 tot bevordering van de Nederlandstalige filmcultuur waarbij de „Hoge Raad voor de Nederlandstalige film” wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van diverse filmmilieus o.a. uit de filmproductie.

De heer T. Hermans beheerder van de filmproductie-maatschappij „Audicon-Film” en later producent van de film „Adieu Filippi” werd bij toepassing van dit artikel benoemd tot lid van de Hoge Raad. Door het ontslag van de toenmalige voorzitter, werd de heer Hermans aangesteld tot nieuwe voorzitter.

Er bestaat geen rechtstreekse verhouding tussen het voorzitterschap van de „Hoge Raad voor de Nederlandstalige film” en de verwezenlijking van de film „Adieu Filippi”, daar de heer Hermans geen lid is van de Selectiecommissie.

Vraag nr. 65

van de heer VANHAEGENDOREN
van 27 september 1972.

Films — Subsidiering.

Kan de geachte Minister mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, mededelen welke bedragen betaald werden of uitdrukkelijk beloofd werden voor de film „Malpertuis” ?

Kan de geachte Minister mij mededelen of de Nederlandse versie, bedoeld voor het verlenen van deze toelage, beschikbaar is en, zo nee, welke de concrete vooruitzichten zijn ?

Antwoord :

In antwoord op zijn voormelde parlementaire vraag kan ik het geacht Lid mededelen dat ik op het begrotingsjaar 1970 een toelage van 6.000.000 fr. heb toegekend voor de productie van de film „Malpertuis”.

De Nederlandstalige versie van deze film wordt momenteel nog gemonteerd, maar zal toch voor het einde van het jaar worden afgeleverd.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 1
van de heer VANHAEGENDOREN
van 25 september 1972.

Commissariaat-generaal voor Toerisme — Franstalige culturele activiteiten.

Naar ik verneem werden, bij gelegenheid van het Jaar der Kastelen, op het Kasteel „Steenhoudt” te Vollezele Franstalige culturele prestaties door de Diensten van het Commissariaat-generaal voor Toerisme gesubsidieerd.

Mag ik van de geachte Minister, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, vernemen welke zijn bedoelingen zijn ‘betreffende de Franstalige culturele activiteiten van het Ministerie van Verkeerswezen in het Vlaamse land via het Commissariaat-generaal voor Toerisme ?

Antwoord :

Aangezien er geen sprake is van subsidiëring door het Commissariaat-generaal voor Toerisme, kan ik slechts het achtbare Lid verwijzen naar mijn antwoorden op de door hem op 17 juli 1972 en 8 augustus 1972 gestelde vragen nrs. 90 en 98 ; verschenen in de Bulletins van Vragen en Antwoorden nrs. 24 en 25 van 8 augustus 1972 en 22 augustus 1972.

